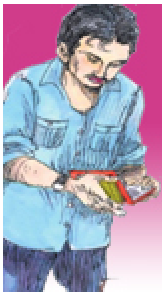

రోగాలు - అనురోగాలు

- డా.కె.వివేకానంద మూర్తి

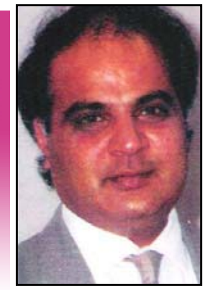

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

'**ఏవయ్యా!** ఆ యెదురుగా కూర్చున్న వాళ్లు మీ క్లాస్‌మేట్సే కదూ!' అనడిగాడు తానీషా.

అవునన్నాడు తను.

'ఆ ముగ్గురిలో యెవరు నచ్చారు నీకు?'

బాలరాజు మొహమాట పడ్డాడు. తానీషా తనని ఏడిపించడానికే అడుగుతున్నాడని తెలుసు.

'ఊఁ చెప్పు!' అన్నాడు తానీషా.

'ఆ మధ్యమ్మాయి.!' అని కావాలనే లావుగా బొద్దుగా గుండ్రంగా వున్న అమ్మాయిని చూపించాడు బాలరాజు.

'మంచి టేస్టే. అయితే యింక ఆలస్యం దేనికి. కాయితం, పెన్ను తీసుకో' అన్నాడు.

'ఎందుకు?'

'ఎందుకేవిటి? ప్రేమలేఖ. నచ్చాక నస పనికిరాదు. కమాన్.'

తను కాగితం, పెన్ను రెడీ చేసుకున్నాడు.

'రాయి, ప్రియమైన - ఆ అమాయి పేరేవిటన్నావ్?'

'ఏమీ అన్లేదు. నాకింకా తెలియదు.'

'ఫర్వాలేదు. డియర్ డియర్. అని రాసెయ్యి.' అంటూ వొక అరఠావు ప్రేమలేఖను డిక్టేట్ చేసి, చివర నీ సంతకం పెట్టు.! 'ఊఁ పెట్టావా. ఇప్పుడు దీన్ని జాగర్తగా తీసుకెళ్లి ఆ అమ్మాయికిచ్చిరా!' అని ఆజ్ఞాపించాడు' తానీషా.

'అయ్యబాబోయ్! కొడుతుందేమోనండి.'

'ఇస్తావా, లేకపోతే వాళ్లముందు నిన్ను చొక్కా, బనీను యిప్పించెయ్యమంటావా?'

'వద్దులెండి. యిస్తాను.' అని మెలమెల్లగా, భయంగా అడుగులో అడుగువేసుకొంటూ వెళ్లి ఆ లవ్ లెటర్ సదరు అమ్మాయి చేతికి యిచ్చాడు. ఆమె లెటర్ అందుకుని గబగబా చదువుకుంది. వెంటనే ఆమె ముఖం కందగడ్డలా అయింది.

'చూడండి. నిన్నకాక మొన్న చేరాం. ఆరేళ్లు కలిసి చదువుకోవాల్సిన వాళ్లం. అయినా మీరు నాకు తమ్ముడులా వుంటారు. వెధవ్వేషాలెయ్యక బుద్ధిగా చదూకోండి' అని వుత్తరాన్ని చింపేసి ఖాళీ అయిన కప్పులో వేసింది. మిగతా యిద్దరు అమ్మాయిలు ఫక్కున నవ్వారు. బాలరాజుకి వొళ్లు మండిపోయింది. అసలు దీన్నెవడు ప్రేమించాడని అలా మాట్లాడింది - అనుకున్నాడు. అవమానంతో వెనక్కి తిరిగి చూస్తే తానీషా అక్కడలేడు.

ఆ మర్నాడు నోటీసు బోర్డులో రాగింగ్ చేసిన వాళ్లని డొక్క వాలికలు చేస్తానని ప్రిన్సిపాలుగారు నోటీసు పెట్టారు. ఆవాళ్టినుంచీ రేగింగ్ వుధృతం కాస్త తగ్గినా, ప్రిన్సిపాల్‌కి రిపోర్ట్ చేసిన జూనియర్‌ని మాత్రం వదలకూడదని సీనియర్స్ తీర్మానించుకున్నారు.

లంచ్ అవర్ తర్వాత క్లాసుకి వస్తుంటే నిన్న తన లవ్ లెటర్ చింపేసిన లావుపాటి అమ్మాయిని తానీషా పట్టుకున్నాడు - 'ఏవమ్మా, బాగున్నావా?' అనడిగాడు.

'బాగానే వున్నానండి.' - నవ్వుతూ బదులిచ్చింది.

'ఏడిసినట్టున్నావ్ - వెళ్లి అద్దంలో మొహం చూసుకో' అన్నాడు.

ఆమె చిన్నబుచ్చుకుంది.

మళ్లీ అన్నాడు - 'ఇదుగో -నిన్నకాక మొన్న చేరావ్. నువ్వు మా మీద ప్రిన్సిపాల్‌కి రిపోర్టిస్తావా? ఎత్తుకుపోతాను జాగర్త!'

అమ్మాయి కోపంగా చూసింది.

'ఏవిటాచూపు. పమిట తిన్నగా వేసుకో.'

'అడ్డుతప్పుకోండి. అనవసరంగా మాట్లాడితే మళ్లీ రిపోర్టిస్తా.'

'ఏం - డ్యాన్సు చేయించమంటావా?'

'ఏ మిస్టర్! ప్రిన్సిపాల్ గారు మా నాన్నగారు. మీ చేత డ్యాన్సు యెలా చేయించాలో ఆయనకి బాగా తెలుసు. తప్పుకొండి' అని విసురుగా చెప్పి విసవిసా నడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయింది.

తానీషా బుర్ర గోక్కుంటూ వుండిపోయాడు. వారం రోజులలోపే జూనియర్స్‌కి వెల్‌కమ్ ఫంక్షన్ 'ఫ్రెషర్స్‌డే' ఏర్పాటయింది. ఆ రోజుతో ర్యాగింగ్‌కి స్వస్తి చెప్పి సీనియర్స్ జూనియర్స్‌ని వెల్‌కమ్ చేస్తారని తెలియగానే జూనియర్సంతా హాయిగా వూపిరి పీల్చుకున్నారు.

ఫ్రెషర్స్‌డే నాడు 'పానగల్ బిల్డింగ్స్‌ని రంగురంగుల దీపాలతో, తోరణాలతో అలంకరించారు. సీనియర్స్, జూనియర్స్‌ని పుష్పాలతో ఆహ్వానించారు. నలుగురు అందమైన సీనియర్ అమ్మాయిలు గుమ్మం దగ్గర చిరునవ్వులు రువ్వుతూ ఎర్రగులాబీ పువ్వుల్ని వొక్కొక్కటే లోపలికి వచ్చే జూనియర్స్‌కి యిస్తున్నారు. ఆ నలుగురిలో మెరిసిపోతున్న ఇందువదనకూడా గులాబీ పువ్వులూ, గుండెకు తాకే నవ్వులూ యిచ్చింది. తర్వాత తేనీటి విందు. ఆ తర్వాత మేడమీద అసెంబ్లీ హాల్లో వేదిక ముందు నిక్‌నేమ్స్‌తో, అసలు పేర్లతో జూనియర్స్ అందర్నీ వరుసగా ప్రిన్సిపాలుకి పరిచయం చేశారు. ఆ తర్వాత సాంస్కృతిక కార్యక్రమం జరిగింది. ఆ రాత్రి హాస్టల్లో టెర్రస్‌మీద నిలబడి బాలక్రిష్ణ అనే బాలరాజు క్లాస్‌మేట్ 'ఇందువదన నన్ను లవ్ చేసింది. ఇందువదన నన్ను లవ్ చేసింది' అని గట్టిగా అరవడం మొదలెట్టాడు. అంతా హడావుడిగా టెర్రస్ మీదకి చేరారు.

'ఏవిట్రా గొడవ?' అనడిగారు.

'ఇందువదన ప్రేమతో నాకు స్మైలిచ్చి ఈ గులాబీ పువ్వు యిచ్చింది' అని బాలకృష్ణ అపురూపంగా దాచుకున్న ఎర్రగులాబీపువ్వుని అందరికీ చూపించాడు.

అంతా విరగబడి నవ్వారు. 'ఓరి, య్రెరిమొకమా! ఈ వెల్‌కమ్ గులాబీలు మన జూనియర్సందరికీ యిచ్చారు. ఇందువదన నాకూ యిచ్చింది. వీడికీ యిచ్చింది. వాడికీ యిచ్చింది. ఆ బ్యూటీ ప్రేమ అదుగో అల్లదుగో అగపడతున్నాదే - ఆ సముద్రం' అని విశదీకరించారు.

'అదా సంగతి' అంటూ బాలకృష్ణ గాలితీసిన బంతిలా అయిపోయి తన చేతిలో గులాబీ పువ్వు రేకలు తెంపుకుని తినేసాడు.

మర్నాటినుంచీ అంతా మామూలైపోయింది. ఎంతో యెక్కువగా యేడిపించిన సీనియర్స్ అంత మక్కువగా దగ్గరైపోయారు.

బాలరాజు వొక సాయంత్రం కొండమీదున్న కాలేజీ అంతా చూడాలని బైల్దేరాడు. విశాఖపట్నం -2లో హాస్పిటల్, క్లినికల్ లెక్చర్ గ్యాలరీలు, కాలేజ్ ఆఫీసు, మార్చ్యురీ చుట్టి ముందుకి నడిస్తే వొక పక్క యెత్తుగా సముద్రముఖంగా లేడీస్ హౌస్‌సర్జన్ క్వార్టర్స్, వాటి దిగువ రోడ్డు దగ్గరగా మగ హౌస్ సర్జన్, పి.జి క్వార్టర్స్ వున్నాయి. కొండ నడుమకి నడుస్తూంటే నర్సెస్ క్వార్టర్స్, మరికాస్త ముందుగా కొండ మధ్యగా లేడీస్ హాస్టల్, దానికెదురుగా దిగువ విశాలమైన నగరం వ్యూ మనోహరంగా వున్నాయి. లేడీస్ హాస్టల్ దాటితే శ్రీ సత్యన్నారాయణస్వామి గుడి, గుడిదాటి విశాఖపట్నానికి దారితీసిన రోడ్డు దిగితే ప్రీ క్లినికల్ క్యాంటీన్, ఫిజియాలజీ డిపార్ట్‌మెంట్, శవాల స్టోరేజ్ గది, ఎనాటమీ థియేటర్, క్రింద మ్యూజియమ్ వున్నాయి. బాలరాజు తన్మయంగా కాలేజీని కలయచూసుకుని తిరుగు ముఖం పట్టాడు. కాస్త చీకటి పడుతోంది. దీపాల వెలుగులో విశాఖపట్నం దేదీప్యంగా వుంది. లేడీస్ హాస్టల్ రోడ్డుమీద, పక్కనున్న గట్లమీద అక్కడా అక్కడా చెదురుమదురుగా అమ్మాయి అబ్బాయిల జంటలు ముచ్చట్లాడుకుంటున్నారు. కొండకు వొక చివర శవాల గది, మరో చివర శవ పరీక్ష చేసే మార్చ్యురీ. శవాల మధ్య జీవాల ఆటవిడుపు.

రెండు నెలల్లో కొన్ని క్లాసులను, ఫిజియాలజీ డిపార్ట్‌మెంట్ కొంత ఖాళీ చేసి అక్కడికి మార్చారు. దాంతో యిబ్బంది యెక్కువైంది. పొద్దున్న చెంగ్రలావు పేటలో జలగలు కోసి, మధ్యాహ్నం మహారాణిపేటకొచ్చి కెమిస్ట్రీ లాబ్‌లో ప్రిసిపిటేట్ కావలిసొచ్చేది. సిటీబస్ సర్వీసులా యిదేం చదువురా అనుకుంటూ కొండ యెక్కి దిగుతూ ఆయాసపడుతుండగా ఫస్టియర్ గడిచింది. అప్పటికి పూర్తిగా క్లాసులన్నీ వొకచోటికి చేరాయి.

బాలరాజు ఫస్టియర్ పాసై సెకండియర్‌లోకి వచ్చాడు. తానీషా థర్డియర్ ఫెయిలయి బాలరాజుకి సహాధ్యాయి అయ్యాడు. మొదటిరోజు ఎనాటమీ థియేటర్‌కి వెళ్తుంటే థియేటర్ ముందు వొంటికాలిమీద నిలబడిన గ్రీకు విగ్రహం కనబడింది. అదేవిటని తానీషానడిగితే "అదా - వాడు పదమూడో నెంబరు బస్సుకోసం పరిగెడుతుంటే, కాలికి సిమ్మెంటు అతుక్కుపోయి అలా వుండిపోయాడు. వాడెవడైతే మనకెందుకు చెప్పు. మనకేవన్నా పరీక్షలో రికమెండ్ చేస్తాడా? నడు' అన్నాడు.

'రికమెండేషనా?' అనడిగితే 'నీకు తెలియదా? ముందు ముందు తెలియును. ముందు నడు.' అన్నాడు తానీషా.

థియేటర్ వదలగానే, ఫిజియాలజీ క్లాసుకి వెళ్లేముందు మిత్రబృందంతో బాలరాజు క్యాంటీన్‌కి కదిలాడు. అక్కడ మెల్లకన్ను నాయర్ అందరికీ తలో అరకప్పు కాఫీ యిచ్చాడు.

మళ్లీ మరో కొత్త బ్యాచ్ ఫస్టియర్‌లో చేరింది. డైనింగ్ హాల్లో ర్యాగింగ్ హడావుడి గోలగావుంది. ఒక జూనియర్ అమ్మాయిని డైనింగ్ టేబుల్ యెక్కించి డ్యాన్సు చేయిస్తున్నారు. మిగతా అమ్మాయిలను ఏ పనిరాదో ఆ పని చెయ్యమంటున్నారు.

'ఇక్కడ మరీ గోలగావుంది. క్లాసుకి పోదాం. అక్కడ నెమ్మదిగా గోల చేసుకోవచ్చు' అని లేచాడు.

మరో క్లాస్ మేట్ మహీ, బాలరాజు, తదితర మిత్రబృందం క్లాసుకి కదిలారు.

ఆ ఏడాది పెద్ద పరీక్షలేం లేవు. ఆటలో అరటిపండులా ఆర్గానిక్ కెమిస్ట్రీ తప్ప. లీలామహల్లో సినిమాలు చూస్తుండగానే నెమ్మదిగా మరో యేడాది గడిచింది. తానీషా, బాలరాజు బ్యాచ్‌తో కలిసిపోయాడు.

ఓ సాయంత్రం హాస్టల్ టెర్రెస్ మీద బాలరాజు మిత్రబృందం అంతా కూర్చున్నారు.

'ఒరేయ్! మన హాస్టల్లో మరికొన్ని రోజులు భోంచేస్తే క్లినికల్ సైడ్‌కి పేషెంట్స్‌గా వెళ్లాల్సొస్తుంది' అన్నాడు మహీ.

'బైట రూమ్ తీసుకుంటే' సూచించాడు బాలరాజు.

'అవును మెస్ సెక్రటరీ అదేపనిగా కొత్త చొక్కాలు, లాగూలు కుట్టించుకుంటున్నాడు. ఇక భోజనం బాగుపడదు' అన్నాడు తానీషా.

'యా. హీ యీజ్ రైటో' అన్నాడు విజయ్.

'అయితే అందరం వొక మంచి యిల్లు తీసుకుని తలోగదీ సర్దుకుందాం. మనమే మెస్సు రన్ చేసుకుందాం' బాలరాజు తీర్మానించాడు. అంతా ఓకె. చేసారు.

మరో నాల్గురోజుల్లో బాలరాజు, తానీషా, మురళి, విజయ్, శశి, మహీ అంతా యూనివర్సిటీ లేడీస్ హాస్టల్ డౌన్‌లో బీచ్ వొడ్డునే భూతగృహంలాంటి ఇంట్లో మేడమీద పోర్షనంతా అద్దెకు తీసుకున్నారు. దానికి 'బాచిలర్స్ డెన్' అని పేరు పెట్టి హాస్టల్ ఖాళీచేసి మిత్రబృందం అంతా అందులోకి ప్రవేశించారు.

'ఇటు చూస్తే లేడీస్ హాస్టల్, అటు చూస్తే సముద్ర తరంగాల్' అని దిగిన వెంటనే తానీషా కవిత్వం చెప్పాడు. ఇరవై నాలుగ్గంటలూ వొక పక్కనుంచి సీ వెదరు, మరోవైపు నుంచి షీ వెదరూ వీచే ఏర్పాటు కుదిరినందుకు కుర్రవాళ్లంతా ఖుషీగా ఫీలయ్యారు.

ఆ రాత్రి బాచిలర్స్ డెన్ బాల్కనీలో బోజనాల తర్వాత మిత్రబృందం అంతా చేరారు. బాలరాజు బాల్కనీ పిట్టగోడ మీద కూర్చుని సముద్రంకేసి, మెరిసే కెరటాలకేసి, దూరంగా డాల్ఫిన్స్ నోస్ మీద వైట్‌హౌస్ కేసి దిక్కులు చూస్తున్నాడు. మురళి పిట్టగోడకానుకుని యూనివర్సిటీ లేడీస్ హాస్టల్ వైపు చూస్తూ గిటారు సాధన చేస్తున్నాడు. శశి కింద చాపమీద పడుకుని చిన్నదీపం వెలుగులో ఎనాటమీ కార్డ్ ఎగ్జామ్‌కి ప్రిపేరవుతున్నాడు. మహీ, విజయ్ లీలామహల్లో కౌబోయ్ పిక్చర్ చూడ్డానికి వెళ్లారు.

తానీషా అప్పుడే వచ్చి, 'ఏవిట్రా అంతా సైలెంట్‌గా వున్నారు?' అనడిగాడు.

మురళి గిటారు శబ్దం ఆపి ' ఆ లేడీస్ హాస్టల్లో ఎన్ని గదులుంటాయో మీరెవరేనా చెప్పగలరా?' అనడిగాడు.

'మనకి కావల్సింది హాస్టల్ గదికాదు నాయనా - ఆ హాస్టల్లో ఏదేని వొక అమ్మాయి మది -'అన్నాడు తానీషా.

'వాడింకా అమ్మాయిల పిచ్చిలో పడలేదు. వాణ్ని డైవర్ట్ చెయ్యకండి' అన్నాడు బాలరాజు.

'యూనివర్సిటీ గుంటల గురించి తర్వాత ఆలోచిద్దాంగానీ, ముందు మన క్లాసులో ఏఏ అమ్మాయిలు బాగుంటారో లిస్ట్ తయారు చేశార్రా?' అనడిగాడూ తానీషా.

బాలరాజు 'విజయ్ గాణ్నడిగితే చెబుతాడు. సినిమాకెళ్లాడనుకుంటా' అన్నాడు.

'సీనియర్‌వైనా మాతో కలిశావుగా. నీకు తెలీదూ?' మురళి తానీషానడిగాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments